

Den fjerde Bøn. af Pastor Blomholm.

Matth. 6, 11: „Giv os idag vort daglige Brød.“

Bøn:

„Sørg, o fjerde Fader, du
Jeg vil ikke længe.
Ikke med bekymret Du
Om min fremtid sværg.
Sørg du for mig af min Tid,
Sørg for mig og mine,
Gud almagtig, noadig, mild,
Sørg for alle dine.“

Samod. 188, 1.

Dyreligste Medfølelse! Naade
være med eder og Fred fra Gud vor
Fader og den Herre Jesus Kristus!
Amen.

I Himlene tronet Guds Værds
rette Fader. Der afbønner han sig
i sin fulde Herlighed. Tid op hø-
ver den bedende sig i Faderen først;
der er Udgangsstedet. I Himlene
er alt fuldkomment, skönt og her-
ligt. Der høres sin Fred og Glæ-
de. Der høres Sammensang og Sang
af Engle og alle de Hellige. Der
i Herrens Rige helliges Guds Navn,
der Her Guds Vilje fuldkommen.
Efter således at have høvet sig til
Gud, dvælet i Himlene noget, vender
den Bedende ned til Jorden. Men
vilken Glædelighed møder ikke Det
der! Fuldkommenhed, Råd og
Sammen. Der høres Ordet og
Strid, Sorg og Klage overalt. —
Verden er en Jammerdal. Den tør-
ste Råd, som træder hen til den Be-
dendes Plig, er den legemlige, hvor-
for han udbønder ledende: „Giv os
idag vort daglige Brød.“

Brød, Brød, ja, det maa vi alle
have, om vi skal kunne leve her paa
Jorden. Og der er intet Menneske,
som er saa forblindet af Sund, at det
ikke forstaar, at det daglige Brød er
nødvendigt til Livsophold. Verdens
Værn anser det for det vigtigste af
alt. Ingen Glæde uden det. Ikke
at have nok af disse Ting, er Ver-
dens Værns dybeste Sorg. Guds
Bøn derimod kender en anden
Glæde — Glæden i sin himmelske
Fader. Røringssorg kan vel trokke
den undertiden temmelig meget, men

hva har de lært en overmaade herlig
kraft, det og rejse sig, løfte sig op
paa Bønnens Vinger. Faderen selv
har lært dem det og befolet dem tilli-
ge at søge sig dert. Men at bede om
det daglige Brød skal høsten være
Guds barnets første eller sidste Bøn.
Det fremgaar af den Plads, den
fjerde Bøn har faaet i Faderens.
Den er stillet midt imellem de tre
første og de tre sidste. Dette viser,
det er aandelige Gode; vi skal bede
baade først og sidst om. Da først er
det, vi med fuld Tillid kan bede
denne Bøn, vi noget nærmere skal
betragte:

- „Giv os idag vort daglige Brød.“
1. Guds Henfugt med denne Bøn
  2. Den Naade, hvorpaa han vil gi-
os det, vi i denne Bøn beder om.
  3. Den Herre Herlighed om at faa
det, vi beder om.

1.

Naar Herren har lært os denne
Bøn, ja endog befolet os at bede den,
hva har han dermed en Henfugt. Der
er noget, han vil lære os ved denne
Bøn. At bede om at komme ind i Guds
Rige, om Syndernes Forladelse, det
er jo ganske rimeligt, men at Gud
vil, vi skal bede om det daglige Brød,
det synes mange i vor Tid er ganske
urimeligt. Thi om man beder Dag
efter Dag, saa faar vi intet derved.
Råd, vi maa jo arbejde og det i An-
sigts Tænk fra Morgen til Aften
for det stakkels Brød, og endnu da
er det ofte knapt nok. Og kan vi ik-
ke selv arbejde, ja, saa maa jo andre
Mennesker hjælpe os. Dernæst ler
vi, at de Onde og Uheldige ogsaa
faar det daglige Brød, endstaa de
ikke beder Gud derom. Som lader
jo sin Sol gaa op ikke blot over de
Gode, men ogsaa over de Onde, og
lader det regne saavel over de Uret-
færdige som over de Retfærdige,
hvorfors skal vi da bede om det dagli-
ge Brød? — Hvad er Guds Hen-
fugt? Læser giver os Svaret paa
dette Spørgsmaal i sin Forklaring
til denne Bøn, idet han siger: „Vi
beder, at han vil give os den For-
stand, at vi maa viseselig finde, at det
Brød, som vi sødes med, gives os af
Gud.“ Gud vil lære os at forstaa,
at det daglige Brød er intet andet
end en Gave fra ham, og at det be-
tror ene og alene paa vor Faders

Herlighed, om vi skal faa det. Og
ligeledes han har givet os Begrebet,
hva man kan ogsaa give os det, som
kan opbevare samme. Man maa ud-
være os med de fornødne Evnen og
Krafter til at arbejde. Ja, selv
Arbejdet maa han ogsaa give os.
Men om vi arbejder nok saa flittigt,
vil ikke Gud velsigne det, saa kan vi
alligevel ikke faa det daglige Brød.
Derfor siger Skriften, at vi kan vel-
vandre og plante, men Gud maa give
Væksten, Kor. 3, 6 ff. Og derfor
Herren ikke vil bygge Guldet, da ar-
bejder de forgløves, som bygget der-
paa. Derfor Herren alle bevarer
Staden, da naager Bagteren forgi-
ves. Sal. 1 27, 1. Vi har intet af
os selv; men hvad vi har, det har vi
faaet af Gud. Vi modtage det dagli-
ge Brød af Guds Haand, uder at
vi er værdige dertil eller paa nogen
Naade har fortjent det, hvorfor der
ikke tillukkes os nogen Råd. Vi kan
ikke engang som os os selv sjerne der-
indtilte Befaling eller opnaa no-
det derved. Ingen kan lægge en
Aren til sin Væst, siger Jesus, eller
forlænge sit Liv et Øieblik, om han
end bekymrer sig derfor. Nei, min
Ven, at det daglige Brød, som er
Råd og Trille, Mæder, Elv osv.
saasom Luthers regner op i sin For-
klaring, er en fri Gave, det er det.
Gud vil lære os, det er Bønnens
Henfugt, hvorfor vi maa være Gud
taknemmelig for saa stor en Vel-
gjerning.“

Stor og herlig er Guds Henfugt.
Hva den naaes! Naar Herren bringe
os til at forstaa, at Brødet, vi
sødes med, gives os af Gud, da vil vi
aldrig glemme at takke ham derfor.
Takke baade før og efter Maaltidet.
— ja takke ham altid. „Thi han er
god og hans Misfandhed varer til
voig Tid.“ Sal. 100, 5.

2.

Men er det daglige Brød blot en
Gave fra Gud, da har vi vel intet
andet at gøre, end blot at tage imod
det? Vil han ikke give os det paa en
lignende Naade, som han gav Elias
det ved Bækken Strith? Han befalede
Karyene at bringe ham Høst og
Brød Morgen og Aften, hvilket de
easaa gjorde et helt Aar, og saa
drak han Vand af Væskan. I Kong.
17, 3 ff. Gud kan gjøre det lige-

hva godt idag, som han gjorde det
Iengang; thi han er den samme idag
som igaar og for ham er ingen Ting
umuligt. Men han har ikke jagt el-
ler lovet at ville gjøre det.

Men idet han har lært os denne
Bøn, derved har han ogsaa anvist os
Naaden, hvorpaa han vil vække os
det. Han har lært os at sige: Giv
os idag vort daglige Brød! Der-
for vi altsaa Naaden i Bøn og Ar-
bejde. Han vil, vi skal lige-
som Værn komme til ham og bede
hans derved. Dette vil Guds Bøn
saa gjerne. Det er intet de bedste vil
end gaa til sin himmelske Fader,
saadane sit Hjerte for ham, søge sin
Råd og udbede sig hans Ønske. Din
Fader hjalp oppe, da ret stuet og rigt
Spisestammer, og Røgen til det har
han givet dig, lagt den i din Haand,
men Røgen er Konen. Han vil
Værn skal gaa hen og lufte op De-
ren selv til Spisestammeret, naar det
behøver noget. Er ikke det herligt!
Børg denne Røgle flittigt. Lev al-
drig, at din Fader bliver fæd af dig,
om du kommer ofte. Nei! Jo flere
Gange du kommer, desto glædere vil
han. Er du der atter, min fjerde
Bøn, du, som jeg har megen Fortyl-
stelse af, og som jeg endnu kommer
flittigt ihu. Jer. 31, 20. „Børg
af mig, hvad jeg skal give dig.“
Du, som hans Bøn, kan være:
„Fader vor, du som er i Himlene!
Giv os idag vort daglige Brød.“
O, lad os flittigere og med fuld Til-
lid bede vor Fader om det daglige
Brød, da skal vi ikke gaa saa højt
nedsat under Røringssorgens tun-
ge Nag, som mange af os ofte gjør.
Hattes der os noget, eller kan det se
lidt værkt ud undertiden, saa ven-
de vi straks sinne mod Jorden og
lader dette, som lattes, det være nu
enten „Råd“ eller „Trille“, „Sund-
hede“ eller „Værn“, Hare et lidt
Svær i vort Hjerte, saa det næsten
vil bløde sig tilføde, Hedeffor at vi
skalde opløste vore Fine til Bjergene,
hvorfra Gjalpen sikkert vil kom-
me. Sal. 121, 1. Men at opløste
sin Fine til Bjergene er det samme
som at gaa i Bøn og Tro til sin him-
melske Fader. Men ikke alene bede,
men ogsaa arbejde. Derfor har han
lært os at sige vor i Brød. Den,

Jom Ite arbejder, naar han kan, vil
 ser Ite sit, men en anden Brød, og
 kan sandt nok ikke bede denne Ven
 Det er Ite som kan i vore Dage, som
 nok gjerne vil have Brød, men ikke
 vil arbejde. Den isandne siger Skrif-
 ten: „De har heller ikke arbejdet.“ I
 1. Kor. 3, 10. „I det Kærlige
 Svød skal du bede dit Brød“, jaude
 Herren til Adam som Sandheds-
 Dag. I 1. Kor. 3, 19. Eiden den
 Dag har det lydt og lyder frendeset
 til enhver af os. Vi skal være Nit-
 tige Arbejdere, hver i sit Stald og sin
 Hjerling. Dog er det Ite som at
 forstaa, som om vi forhevet Svødet
 ved Gænnen og Arbejdet; thi det
 giver ham os af sin Gødded og Kan-
 de, som Luther siger, men han ser at
 det er godt og nødvendigt for os at
 lade og at arbejde. Det behøver
 ham ogsaa at give os Svødet som
 denne Raade. Det Svød, du jødes
 med, kan du falde dit, kan sandt du
 ikke elend er en stittig Væder, men
 ogsaa en stittig Arbejder. Lad Svø-
 den klynge ved os din Vands lange
 nok. Arbejdet bringer os en stor
 Besignelse; det er en Modgift for
 onde Tanker og Væder, endens „Ve-
 diggang er en Rod til et ondt.“
 Hvor Ite, om Arbejdet underliden
 føles langt; men heller tælle og be-
 de. Vænnen skal altid ledsage Ar-
 bejdet. Væder du stittig under Ar-
 bejdet, vil Vænnen blive ligesom Du-
 gen, der tørrer Svøden af Vænnen.
 „Vil du ogsaa have Svød, kan hel-
 og arbejd. Væn og Arbejde hører
 sammen. Vænnen bærer Besignelse
 med fra Himlen, arbejder græner
 den ud af Jorden. Hjertet er til
 Væn, Svønden frem til Arbejde.
 Vænnen er din Himmelvegn, Ar-
 bejdet din jordiske Vægn. Vægne tilfø-
 rer dig meget godt, dersom du hø-
 rer vel.“ har en frans Væren engang
 sagt.

Men naar du træder frem til din
 himmelske Føder, i Vænnen, da skal
 du ikke komme alene, men tage med
 dig alle dine Svøder og Svøder i
 Kristus Jesus — gien heller ikke
 dine Hænder! Men høje dem alle
 ind i dit Væn og har dem som frem
 til din Føder og sig: „Gien os i
 Dag vort daglige Svød!“ Her
 Ordene og vort! Det er din Fø-
 ders Vilje, at du ikke alene skal lade
 for dig selv, men for alle. Men lige-
 som du skal lade for alle, kan du
 under dit Arbejde ikke blot have dig
 selv som Raad, men ogsaa andre, og
 du i Svødeselighed de fattige og
 Trangende, som er i den Menighed
 eller i det Samfund, du tilhører.
 Som ihu de trangende Studenter,
 der har Vælt til at uddanne sig som
 Værene og Præster i Kirken, men kan
 ikke naa Raadet, fordi de mangler

de nødvendige Midler! Gien heller
 ikke, min Ven, Værnsjæmmet! Kan
 du træde frem til din Føder i Him-
 lens uden at tage de fattige og
 berøste Væren med dig? Kan du ar-
 bejde uden at tænke paa at lægge
 lidt tilside for deres Svød? Kan
 du med Svøde og Tal til Gud høre
 dit Svød, naar du som her, der
 haar mange fattige og forværløse
 Væren udenfor Døren, kanfer og be-
 der: „Hjære, lad os ogsaa for os!“
 Vi træder, julle! Vi har ingen Fø-
 der, ingen Føder som kan forjærge
 os? „O, nei! Du vil være med og
 hjælpe de fattige og trangende. Og
 Herren vil give dig Raade og Kraft
 til at handle i Overensstemmelse
 med, hvad du beder.“ „Gien os idag
 vort daglige Svød!“

3.

Naar Herren lade har lært os og
 befalet at lade om det daglige Svød,
 kan er det den stærkeste Forstærking
 at han vil give os det. Skulde Gud
 ikke give os det, kan selv har befa-
 let os at lade os! Selv om det ser
 svært ud og alle Væle og Væle synes
 være forværløse, kan skal du alligevel
 tro, kan Raade vil og kan hjælpe,
 naar hans Tine kommer. Betænk,
 at dersom du ikke tror, kan vil give
 dig det daglige Svød, endstjant kan
 har befalet dig at lade derom, da
 gjer det den lunde Gud til en Væ-
 ner. Det Ord, kan har talt med sin
 egen Vænd, og som aldrig skal
 svigte, det har du gjort verdiligt —
 det er ligesom en jøst Væle for dig.
 Tror du Ite, kan kan give dig
 det daglige Svød, kan gjer du den
 almagtige til et ligesom afmagtigt
 og svagt Væren, som du er selv. Tror
 du Ite kan vil, kan sig du nei til de
 Skriford, som holder frem for os
 Guds store Hjærlighed, Værnsjær-
 tighed og Misfærdighed. David siger:
 „Jeg har været ung og er blevet
 gammel, men Ite har jeg set den ret-
 bredige forladt eller hans Hoffen jø-
 ge efter Svød.“ Sal. 37, 25. Gød
 Skriften siger, det har de Kristne er-
 læret. Og enhver, som vil høre til
 dage paa den fundne Tid, man med
 Sømmel udbrøde: „Hidtil har Her-
 ren hjulpet os.“ det vil sig: „Kan
 sangt har han sørget for os. Men
 har han sørget for os i de fundne
 Dage, men kan Ite frendeset vil
 gjer det? Og skulde frendeset
 høre for dig maasse i denne Stund
 uret og trist, lad dog Ite Vædel.
 Det Ite og Tild til din himmelske
 Føder. Væn sig paa ham. Lad din
 Tro staa eller falde med Sandheden
 af den hele hellige Skrift, med alle
 Vidnesberd om, hvad Gud er. Vid-
 nesberd, jødel fra Almagtens som
 Raadens Vilje. Du har oplevet det
 Ite naa Raadet om Gud: „Kan opful-

det alle Ting, som ellers maatte gjer
 forværløse.“ Derfor: „Alid frendig,
 naar du gaar Væle Gud for frende.“
 Skal mer paa Svøds Væster og Til-
 lægn end paa de Klipper, kan har
 dannet. De Ite skal engang ret-
 tes, men de første aldrig. Men lige-
 som kan har befalet dig at lade og
 arbejde, kan har han ogsaa forværløst
 dig at sørge for den Dag imorgen.
 Besvær, eller Ite! Dette er hans
 Ord til Værløse. Ite vil, men
 kan, som var forværløst Føder, vil sør-
 ge. Det er allerede imod Troen, at
 vil skal sørge for os selv. Vi skal ar-
 bejde. Men hulle Værløse vil skal
 heste af vort Arbejde, se det skal vi
 lægge i Guds Haand. „Gud siger:
 Sørge Ite for, hvad det skal gjer
 dig; men arbejd du og bed du mig
 sørge. Jeg vil give dig det. Men
 naar kan har gjer dig det, søg de
 for, hvorefter du kan udbrøde det vel.
 Sørge Ite for, hvorefter du kan kan
 det, men besvær dig om, at det Guds-
 hende og andre kan kan lunde det.
 som Gud har gjer dig. Hjærlighe-
 dens Værløse vil kan vil skal have.
 Kan vil vi skal sørge for andre, kan
 vil uddele dem af vort Guds og vo-
 re Gaver.“ Luther. Se dette er den
 Besværing, du skal have. O, hvor
 dette er ganffe anderledes end at
 sørge for sit Ophold. Det er det,
 Gud forværløst. Vi skal heller Ite
 besvær os for Morgendagen. Sor-

ger og Besværinger, vender sig altid
 mod frendeset. Men Herren har
 lært os at lade: „Gien os idag vort
 daglige Svød.“ Den Dag imorgen
 skal sørge for sig selv. Naar Dagen
 kommer, skal vi som det, vil behøver.
 Jødel Væren skalde om Værenen
 som kan handle kan meget Raade, at
 de hadde nok for den Dagen. De
 vilde vel gjerne have jøst kan me-
 get den første Morgen i Ugen, at de
 hadde høst for hele Ugen; men det
 vil de ikke lode til. „De skalde høre
 paa Gud, at kan hver Dag vilde gjer
 dem deres daglige Svød og i en
 barolig Tild overgjer sig helt til
 hans Forjær.“ Saa skal og vil.
 Maasse vil Ite ser Morgendagen.
 De behøver vi jo Ite Svød. Der-
 med: kommer Morgendagen, kan
 kan vi være forværløst om, at den
 kommer ogsaa med Svødet i sit
 Svød til alle Guds Væren. Lad
 „hver Dag have nok i sin Væle.“ Ja-
 ve nok med den Væle og det Behøver.
 den bringer med sig. Vi skal Ite
 høre dertil nogen Besværinger. Vi
 skal med Taalmodighed bære, hvad
 den bringer. Og skulde Morgenda-
 gen give dig en ny Svød, kan var
 forværløst om, og den ogsaa vil gjer
 dig ny Kraft, kan du kan lægge den
 paa ham, som siger: „Kæfter af eders
 Svød som mig; thi jeg har Duhu for
 eder!“ Og som disse Dage er, kan
 skal din Stærke være.“ 1. Kor. 13,

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
 BUSINESS COLLEGE

20th Year
 Opens
 Sept.
 22

Reached
 Semester
 Opens
 Jan.
 26

Gym.
 Building

Main
 Building

WHERE IT IS.—at Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Ninety years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE TEACHING, BUSINESS, or life.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Spanish, French, German, Bookkeeping, Business Methods. Special department for handicapped. Evening courses in French, Spanish and German.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus, Old Crafts, Debating, Library, and Student Societies.

SPECIAL FEATURES.—Housing arrangements, best influences, lowest possible cost, clean, sunny, well equipped dormitories, strict training in meeting women. Students may enter any time and find classes in full force. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 20 weeks, \$100; 15 weeks, \$80; 8 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how to do it. It is free. Send for it.

Address
 S. J. HONG, Principal,
 Parkland, Wash.

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontor: Kl. 1-3 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 801.7 Fidelity Bldg.

Dr. Hyslin
 Office 1201-6 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by
 appointment
 Phone Main 400
 Residence 124 No. 1 St. Main 226
 House calls made preferably out-
 side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Tider—3 til 4 Efter. Om
 Efterskiftene Efterskiftene
 Tel. Main 1683, Madison 1003
 Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma - - - Wash.

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 232—A 2322
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6306
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

Phone Main 2333
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

Lien's Pharmacy
 Scandinavian Apothec.
 Ole B. Lien, Harry B. Solvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7214 1162 Tacoma Ave.
 from Norway
 Phone Main 594 Tacoma, Wa.

25. Skulde Dage komme, da Her-
 ren ser det er godt for dig at Hæren
 Prædiken høret, eller tage fra dig din
 Svandhed og Bæstred eller en god
 Ven af dig — maatte den bedste Ven,
 du har fundet i Christ, saa tra, at du
 skal saa Kraft. Skulle til at være
 det, ja saa Naade til at se det i et
 laudant Øst, at din Mund skal ad-
 ne sig til Væs og Fris. Den, som
 gjorde Bond til Vin, kan ogsaa gjæ-
 re den bedste Sorg til den bedste
 Slæde. Derfor lad din Rutid og
 Arvtilid helle i Guds Haand. Den,
 som har givet dig det mere, Givet,
 men som ikke skalde give dig det
 mindre, Prædiken? „Se til Nimmels-
 lens Jangle.“ siger Jesus, „de loar
 ikke og holder ikke, og eders himmel-
 se Jader Jader dem.“ Betragt
 det! Lædig om Korenens Jetter de
 sig paa en Øen og sanger sin Sang,
 eller de hører sig høit op i Luftens
 og Haar sine Træter, indhønt de H-
 le ved, hvor de skal finde det som de
 behøver til sit Vindophold. Men naar
 Tsungten er hungen, og de blive huan-
 rige, svinger de hen og søger efter
 Mad og Drikke, og den himmelske
 Jader lader dem ogsaa finde det. Ja
 laar saa den mangfoldighed af le-
 vende Bæstred, huan og store, og
 alle disse opholder Gud, som lænne
 han vilde Kal være til. Skulde han
 saa ikke meget mer opholde os? Vi
 er mer end Jangle! En Skæl har
 en langt større Bæstred ved hele Ver-
 den. Se er skatte til at rejse over
 Altsom i Øst og over Jangle i
 Vesten, ja over Iserti Tur, som tro-
 her paa Jorden. Vi er Aronen paa
 Guds Bæst, Barnet og Arvingen i
 Østet — skulde han ikke forlange os?
 Vi Gud vi skal angste os baade
 Øst og hage af Beskrivning over, at
 han ikke vil gide os det daglige
 Prædiken? Han Javelen hælere for-
 se til arge Øst og hele Ararun-
 dens Seltskab end med det Skulde,
 at selv den heiltsærende Arving og
 Østet over alle, ser huan baade Him-
 mel og Jord er beredt fra Verdens
 Grundvold haco lagt, nu gaae der
 ude og angste sig over, at hans
 Jader skal lade huan lide Mangel paa
 det nødvendige! Hæder alle dette
 med Øst: O, J Døstret og ren-
 hjerte til at tro! O, du befourende
 Øst! Øst, som Javelen siger:
 „Se til Nimmels Jangle!“ De vil
 lære dig at være glad, om ikke for-
 sandet altid er saa stort og Arvtilid-
 den som her. Det er sandt, hvad
 Luther siger: „Naar en Jangle med
 glad Hvidens svinger over vort Øst-
 ved, hurde vi løtte paa Døsten for
 den og sige: Mit-Øst, Døstret! Jeg
 befender, at jeg ikke kan den huan-
 har vel som du. Du hælere som retigt
 om Katten og forstørret ikke af Be-
 suring for Morgenstunden, og naar
 du vaagner op, saa svinger du først
 en glad Morgenpols for din Østret,
 saa svinger du ned og søger dit Barn
 og finder det — og jeg gamle Kar-
 lader Javelen hælere vilde Øst
 med mig, at jeg forstørret af Sorg
 ser mit Østret.“

„Vær med Sorg og Mæge
 Jæst Omhu vær,
 For dig alle Dage,
 Som din Javeler er.“
 Men skulde nogen have gjort den
 Erfaring, at den første Øst ikke er
 den stærkeste Beskrivning om, at Gud
 vil give os det daglige Prædiken, saa har
 det sin Grund i den bedende Jæst.
 Du har ikke bedet ret, har ikke hørt
 din Vilje indunder Gud; har glemt
 at sige med Jesus: „Se alle min,
 men du Vilje!“ Som ihu, min Ven,
 at du huan hælere Jader vær ikke
 løvet at give dig alt, hvad dit bed-
 gærlige og forberedte Østret maatte
 begære eller forlange. Han har
 hælere besat eller løvet at give
 dig det, du ikke beder — endnu
 mindre det, som han ser er skadeligt
 for dig. Det er det daglige Prædiken
 han har løvet dig — og har du ikke
 søgt det? Det kan hende, du ikke
 har søgt nogen Døstret, men har
 dog hidtil følt saa meget, at du
 har slørt dig — hvad mer begærer
 du af denne „glædelige Jæst?“
 Døstret skal et større Østret af „Øst-
 retsangelig Søstret hælere dig til, min
 Ven? Vigelom du som søgen ind i
 Verden, saa ma du ogsaa søge søgen
 ud af Verden. Derfor naar vi har
 Jæst og Mæder, skal vi dermed la-
 de os ude.“ 1 Tim. 6, 8. Ved og
 arbeid, og du skal erføre, at „Jæst
 og Mæder,“ det er det daglige Prædiken,
 skal ikke mangle. Tro huan! En
 alle Døstret blev hælere, alle Væst-
 stængte, han som nok somme frem
 til sit Barn med det daglige Prædiken
 alligevel. Som kan, om det er nød-
 vendigt, gjøre det samme idag, som i
 Elias' Dage, hælere enen Engle eller
 Jangle med det daglige Prædiken til dig.
 En fattig Mand ind en tidlig
 Morgen i sin Døstret. Hans Østret
 var røde af Østret; hans Østret hælere
 til Gud; thi han ventede den
 Dagen, at Hæstens Beskrivende skalde
 udvandre ham for hans betydelige
 Østret. Jagen vilde lænne den fat-
 tige Mand noget. Modens han id-
 der der, hælere en Jangle glædelig Øst-
 den, hælere angste frem og tilbø-
 ge, indtil den omfattet svinger over
 Mandens Døstret ind i hans fattige
 Døstret og Jæstret sig ned paa det huan-
 ne Prædiken, Manden hælere Døstret,
 hælere Jangle og Jæstret den i
 et Tur, hvor den straks begynder at
 sange ret indigt, og det hælere Mand-
 den som om den sang:

„Snart skal glad dit Østret hælere
 Søstret og vent huan i det hælere!“
 Manden hælere glædelig og hælere saa
 underlige vel hælere. Hælere hælere
 hælere det saa Døstret: „Al, der
 kommer Hælere hælere!“ hælere den
 arne Mand. Men vel, det var en
 fornem Jæstret Jæstret, som sagde, at
 man i Hælere hælere hælere en liden
 Jangle hælere ind i hans Døstret, og
 hælere om han hælere hælere den.
 „Ja,“ hælere Manden, „der har De
 den.“ Jæstret sagde om og gik hælere.
 Efter nogle Østret som han igjen
 og sagde: „De har vist min Jæstret en
 stor Hælere. Den hælere hælere Jangle
 var hælere hælere end Gud. Om
 lader Dem hælere, hælere Dem og be-
 der Dem hælere denne lille Ven-
 gærlig.“
 Det var netop hælere, som han
 var hælere. Manden hælere hælere hælere
 Døstret og hælere sin Gud.
 Dette er et af mange Østret hælere,
 at Gud giver det, han i den første
 Østret har besat os af hælere om.
 Tol, Jader vær, du, som er i Øst-
 lens, ser det daglige Prædiken du hid-
 til har givet os, for Jæstret Østret
 hælere Skald! Amen.
 P. H. Blomholm.
 (Udbrudt til Herald af Past. F.
 Vangstedt.)

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
 H. O. Haugen, Pres.
 708 Pacific Ave. Tacoma

The Stephen Home.
 Naar Du kommer til Portland, Ore.,
 Væst, hælere hælere for Hælere.
 tag ind paa The Stephen Home
 (det norske Hælere for unge Mand.)
 Stephen Home, 249 1-2 Holliday
 Ave., Portland, Ore.

Oplys fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
 Billetter paa alle Jæstret Klassen
 Linier
J. F. Visell Co.
 1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Plo-
 de, Bakker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive gamle den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan tilvanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indsender sig Feil, som ogsaa kan hændes, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

R. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Raadsher for Børnehjemmet i Parkland.

Alle Penges til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
 Parkland, Wash.

Send alle Penges til Redaktøren da det volber Brøderi.

Til Læserne.

Forretningsføreren beder om, at alle, som skær til Rest med Betaling for "Pacific Herald," vil være saa venlig at indsende Pengene straks, om det er muligt.

Glem det ikke, send Penges straks!

Vær stille.

Du Slægt, der som en Storm ihøst,
 Går over Jorden hæst,
 Men aldrig i dit eget Væst
 Til Bunden Loddet fæst;
 Du, som vil gravle Livet ud,
 Men glemmer Livets Mide,
 Saa dog engang dig selv og Gud
 — Vær stille!

Sæt op at lærdes uden No
 Imellem Livets Døre;
 Hvor kan i Sky en Vorn du tro,
 At du Guds Røst kan høre?
 Som drager ei i Hjertet ind
 Som Tordenstorm i Skoven,
 Den kommer som en sagte Vind
 Fra Oven!

O, hør til Herrens Stemme Klang,
 Du travle Slægt dit Væ!
 Der kommer dog den Tid engang,
 Da du saar Lov at høre,
 Naar Herrens dybe Skuffer staar,
 Naar Dag og Nat sig stille,
 Naar Tøden raaber kold og hoard:
 Vær stille.

Chr. Rolbeck i "Path. Sendeb."

Arbejde.

Allerede før Syndefaldet befalede Gud, at Mennesket skulde arbejde. Og Gud Herren tog Mennesket og satte det i Edens Have til at dyrke den og vogte den. (1 M. 2. 15). Men jaarlange Mennesket har Guds Billede var Arbejdet uden Røis og Belyst. Der var dengang ikke Torn eller Tidler.

Efter Syndefaldet lyder det: Saa forviste Gud Mennesket fra Edens Have til at dyrke Jorden, af hvilken han var tagen. Efter Syndefaldet er Jorden forbandet. Torn og Tidler skal den bære. Derfor lyder det ogsaa: I dit Afsigts Boed skal du arbe dit Brød. Arbejdet er nu paa Grund af Synden forbandet med Røis og Belyst.

For den Kristne er Arbejdet en Betsignelse. At have noget nyttigt et gjøre og Lyve til at udføre det, det er en stor Gæve fra Gud.

Gaa til en Sag, som ikke kan arbejde og spørg ham, hvad han tænker om Arbejde. Han vil sige: O, ja jeg nu kunde blive frisk og hel. Saa jeg kunde saa arbejde. Jeg har ikke for forstaaet, hvilken Betsignelse det var, at jeg var stert og havde Arbejde at gjøre. I det nye Testamente læser vi blandt andre Steder: Den som skal, venter ikke fremdeles, men arbejder heller og gjør noget godt med Hænderne, forat han kan have at meddele den, som trænger. (Ef. 4. 28). Der hører vi, at vi skal som Kristne arbejde for at vi kan hjælpe andre, som ikke kan arbejde. Og høje Væ i at leve stille og vore tage eders Opmærksomhed og arbejde med eders egne Hænder, ligesom vi har budt eder (1 The. 4. 11.) Mændi vort Folk er Arbejde holdt i Herder og Væ. De gamle Romere saa paa Arbejde som noget vanærende. Derfor var det Slaverne som udførte alt Arbejde. De dyrkede Jorden, de var Vægt, Hændermænd, Sneedrevere o. l. v. Tallet vore Kristendommens Indflydelse, nu er Arbejde hævet. Man er enige i, at Guds Ord taler ret, naar det siger: Den, som ikke vil arbejde, han bør heller ikke æde.

De er det samme, hvad Slægt Arbejde man gjør, naar det kan være nyttigt og nyttigt. Enten en Bige-

arbejder i Skæffet eller han er Lærere, saa er det lige uretfærdigt og nyttigt.

Endel har gjort den Paastand, at Arbejde skaber al Rigdom. Hvis dette var sandt, men det er det ikke. Saa vilde alt Arbejde skabe Formue. Men det er slet ikke Tilfældet. En Farmer kan pløje, høvne, saa og gjøre alt paa bedste Maade. Naar Øften kommer kan der være ingen Frugt. Det har hændt og hænder ofte.

En kan grave stiftig og længe efter Guld og finder intet. Hans Arbejde har været forgæves. Det har ikke skabt Formue.

Formue er en Frugt af Naturen, Arbejde og mest af alt Herrens Betsignelse. Guds Ord siger: Herrens Betsignelse, den gjør rig, og usømmeligt Arbejde lægger ikke noget dertil. (Oedpr. 10, 22.)

For den Kristne skær det altid slet, at skal han have Lykke og vore: vis paa Guds Betsignelse, da gjælder i Troen paa Kristus at bede og arbejde.

Saa os alle Gud, som giver os Arbejde og lader os med Jild boer i sit Råd udføre det under den ene hans Betsignelse.

„Arbejder-Spørgsmål“.

Man kan ikke ved Forbetsammeler røde alvæden de mange vækkelig: Amader og Opgaver, som der er mellem Arbejdere og Arbejdsgiverne. De ca det samme, hvor gode Væve man vedtager og hvornogt godt disse kan udrette. Mennesket er dog det samme, sundførgiftet, og uafjærligt.

For alle Mennesker Kristne, gode erkjendelsesrige Kristne, vilde Sogru stille sig anderledes. Da vilde den ene som den anden ikke hver sin Røste. Derfor alle i Sandhed drevet af Kristi Kjærlighed, da vilde der ikke være den Friction, som der er mellem Rig og fattig, mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Arbejdshæren vilde alle de berige sig paa sine Arbejdere Befolkning, men han vilde handle med dem ifølge det Kjærlighedsord: Qvadsomhelst I vil, at Menneskene skal gjøre med Eder, det gjøre og I med dem.

Kristendommen har afføstet Slaveri. Det vil altid arbejde med Undertrykkelse. Indtil Dagens Ende vil Sunden beriske i Verden. Derfor vil der alle Dage være Uretfærdighed, Udpressinger og Ondskab. Den Vægtige vil træmpe paa den Glendige. Og den Glendige vil gjøre Brug af Uret for at mildne sine Naar. Den Kristne, enten han er Arbejder eller Arbejdsgiver, vil bruge

alle lovlige Midler til at forbedre Tilstanden. Han vil være værfom for jaadanne Lærere og Væstemmelser som bedst kan fremme dette.

Den Kristne vil hellere selv lide Uret, end at gjøre Brug af Uret for at mildne sine Naar. Man kan ikke gjøre Ondt godt ved Ondt, men man betaler Ondt med Godt.

Den erkjendelsesrige Kristne ved, at Kirkes egentlige Opgave er at „Gaa ud i al Verden og prædike Evangeliet.“ Det er at frelse Sjæle. Værdet Ordet, hold ved i Tide og i Uide.

Fra Vort Virkefelt.

Stamwood, Wash.

Søndag bliver der engeist Guds-tjeneste i Stamwood Kirke. Foralt-dre indbydes at møde op og blive bekjendte med den nye Lærerinde, Wijs Væ. Den følgende Morgen kl. 9 begynder Menighedskolen.

Samans Menighed vil deltage i den nærlige Missionsfest den 12de September. Formand Jøse holder Prædiken.

Til Kredsensdet i Overrett valget som Delegeret: J. H. Vanden og H. V. Jesford.

Til Alderdomshjemmet er ankommet Mrs. Bjærskund, en ærde svensk Doms fra Seattle.

M. og Mrs. S. Kuren er i Ber-millien, Sød Dakota, hos en søt Slægtning. Naar de kommer tilbage til deres Hjem paa Samans videt ikke.

Sød Tacoma.

Guds-tjeneste i Kirken paa Bar-ner og 62de Street Søndag kl. 11. Søndagskole kl. 10. Kvindefor-ningen serverer sin nærlige „Lunch“ i Masonic Hall, 56 og Union Ave. Torsdag den 16de September.

Vest Tacoma.

Guds-tjeneste i Immanuel Kirke, R. 14de og Stevens Street, Søndag Aften kl. 7.30. Søndagskole kl. 10. Der var 42 tilfæde ved Søn-dagskolen sidste Søndag.

Offer til Church Extension opta-ges den 26de September. Vær for-beredt paa dette.

Tacoma, Wash.

Guds-tjeneste i Vor Frelsers Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Prøst.

Prædike paa Rock kl. 11. Af-tensang paa Engelsk kl. 7.30. Man

merke sig, at Aftenangenen fra nu og vil begynde kl. 7.30.

Kvindeforeningen har nu begyndt med sine regelmæssige Møder, den 2den og 4de Torsdag hver Maaned.

Mandeforeningen møder ligeledes regelmæssig hver 1ste og 3die Onsdags Aften hver Maaned.

Ungdomsforeningerne møder fra nu af til høsttid:

Concordia, den nordre Forening, møder hver Søndag kl. 5 Efterm. Der gives godt Program og saa serveres Lunch.

Luther Guild møder for første Gang dette Aar Torsdag den 16de kl. 8 Aften. Den fører alle sine Møder paa Engelsk.

Konfirmanterne indskrives Lørdag den 11te September kl. 10 Nm. Der vil blive Anledning til at læse paa Norsk eller Engelsk. En Aftenklasse vil blive dannet for saadanne, som ikke kan møde paa Lørdag Formiddag. Gutter og Piger er hjertelig velkomne!

Søndagskolen er igjen i fuld Virksomhed efter Sommerferien. -- Der er Klaser paa Norsk og Engelsk. Der er Adgang for Børn i alle Aldere. Send dit Barn til Søndagskolen. Vi skal gjøre alt i vor Magt for at Barnet kan faa fuldt Udbytte af Skolen. Hjælp os, saa Skolen kan faa flere og flere.

Stor Reception skal afholdes Fredag (10de September) Aften i Vor Frelseres Kirke til Ære for Sangkorret og Organisten samt Solisterne. Det er Menigheden som har sat sig i Spidsen for dette og bærer for, at der vil blive mange tilstedede. Alle Menighedslemmer samt alle Venner af den er paa det venligste indbudt til at være med. Alt er selvfølgelig frit. Der vil blive Taler, Sang og Musik samt Forfriskninger. Lad os alle være med for at fremstille Interesse for Kor- og Menigheds-sang.

Bryllup har vi ogsaa fejret i det sidste. Forrige Onsdag Aften fejredes et rigtig storslådt Bryllup, idet Miss Ruth E. N. Engbrethsen og Oscar N. Voortj blev egteskabet. Brylluppet holdtes 1908 Wofkin St. Der var ca. 50 Gæster. Vielsen udførtes af Pastor D. J. Ordal. Brudeparret fik mange vakre og kostbare Brudegaver. "Herald" lykønsker de Nygifte.

Kvindeforeningen paa Østtiden havde Torsdag sit regelmæssige Møde efter Sommerferien. De mødte i Kapellet, E. Wright og 3 Street. Der var godt Fremmøde og et hyggeligt og vellykket Møde holdtes. Næste Møde holdes i Kapellet den første Torsdag i Oktober. Mrs. Bennes skal være Vertinde.

Gudstjeneste holdes i Kapellet paa Østtiden kl. 3, paa Norsk. Det er den travle Tid i Kirkearbeidet, som nu er begyndt. Fra September til Juli Maaned er der ikke No af saa. Da er der Møder og Gudstjenester omtrent hver Dag. Men naar man arbejder i Tro og har Visshed om hans Velsignelse, som lovede: Se, jeg er med Eder alle Dage indtil Verdens Ende, da er det dog en Lust at arbejde. Det kan nok se ud for mange, som om man driver for meget med Arbejde med alle Slags Foreninger af Kvinder, Mænd og Ungdom. Men Erfaringen viser, at for Guernes Bedkommende er det uendeligt at samle de forskjellige om Ting, som kan have Bæring for de enkelte, som t. Eks. Ungdom, Normøder, Kvindeforeninger e. s. v. Gud velsigne Arbejdet.

Seattle (Ballard.)

Konfirmanterne møder hver Lørdag kl. 10. Undervisning paa begge sprog. Der er endnu tid til at melde sig.

Det blir nok en tung vinter for mange. Fordi der var saa lite at gjøre paa Land, drog flere end sedvanlig paa fiske, og nu gik fisket daarlig ogsaa.

Saa begynder igjen vinterens arbejde efter smaatrøbet i juli og august. Søndag kl. 9:45 søndagskole. Kl. 11 høimesse og kl. 8 aftenangenen paa norsk. Mandag "guild." Onsdag skellæsning. Torsdag ungdomsförening. Lørdag konfirmanter.

Mrs. J. Lansen ønsker litt vask og husarbejde, og det vilde være godt, om nogen kunde benytte hendes litt, da hun intet andet har at leve av. 6212 7th Ave. N. W., West Woodland sporvogn til enden av Linjen. Være sendt et Brevefort.

Konfirmationen.

Nu begynder konfirmationsundervisningen rundt omkring i vore menigheder.

Øvis du alt har sendt din Søn eller datter derhen, saa vil vi her bare si: "Ved Gud og led de unge, at denne kostbare tid maa bli ret benyttet til at fostrer det ved daaben i barnehjertet nedlagte gudskiv."

Men har du ikke sendt din søn eller datter til konfirmation, isjvordt de har naaet alderen (i almindelighed er rundt 15 aar), saa vil vi bede dig, du for og mor, som ennu har tro nok til at paasjvonne Guds ords gode indsydelse, -- betænk dig!

Betænk dig, for du røver dit barn den eneste anledning, der i dette

land gis, til at saa en grundig og systematisk undervisning i Guds ord og et alvorligt fra Herren tjener om at vandre paa Guds veie. "Undervis den unge om den vei, han skal vandre! Ogjaa naar han blir gammel, skal han ikke vige fra den." (Ordsprog 22. 6).

Du har ingen ret til at tvinge dit barn til at bli konfirmeret. At tvinge et barn til at træde op for Herrens alter og overlægge et løfte nok eller -- ennu værre -- at tvinge det til at gaa til Herrens bord uten lyst, det vilde være en forferdelig forbrydelse mot barnehjelen, en forbrydelse, som nok desværre oitene har vært gjort -- mer før i tiden end nu.

Men du har ret -- ja pligt -- eiter øvenciterede bibelsted at tvinge dit barn til at modta religionsundervisning og lære sin leske i religion som i alt andet. Det vilde jo være en vonden op og ned paa al hund sans, om nogen skulde tro: "Nog maa tvinge mit barn til at lære at læse og skrive enten det vil eller ei: men med at lære Guds ord at kende, saar det unadue barn gjøre efter behag." Indser du ikke jels det, du far og mor, som dog vil dit barn vel.

Naar barna vokser op, kan vi forældre ikke avvjvire deres gudsforshold, vil de da gaa bort fra Gud og dermed smise en kristen sans og moraliske, saa kan vi ikke hindre dem; men har vi ikke, mens de var børn og ikke forstod, hvad det gjaldt, gi dem den samme formaning og befaling at lære Guds visse at kende, som vi har gi dem i de ting, der gjælder dette liv, da kan det barn fra avgrunden raabe til dig: "Hvorfor lærte du mig ikke veien?"

Lat ikke noget hindre dig her, tiere far og mor. Om nogle sier: "Der i landet er der saa mange, som ikke gaar til prestlen" om andre sier: "Hvad nytter det, naar barnet ikke har lyst paa det," og om aliter nogen sier: "Det er en gammeldags sak," saa svar du: "Mit barn skal saa al den kundskab om Jesus, om jeg kan skaffe det." Da kommer kristellen til at tænke paa vengene -- til Mær eller prest -- saa mist, at dette er ikke et stasjvørsmaal for dit barn men et evighetsstasjvørsmaal, og det er ikke et vengestasjvørsmaal for Presten men et kjærlighetsstasjvørsmaal, som Jesus sa til Peter: "Efter du mig," da "røyt mine lam."

Gi dit barn anledning, isjvordt, enten det paasjvønner det nu eller ei, saa kan ikke dit Barn senere bobreide dig i det stille.

Beder, saa skal eder gives.

Der skulde være en stor Børnefest. Barnene glædede sig længe forud til den og talte med hinanden om den deilige Dag, de haabede at saa.

Men Stine, en Susmandsdatter, var lidt taus; for hun hadde om Morgenen spurgt sin Fader, om hun ogsaa maatte komme med til Festen.

"Nei, min Pige," svarede Faderen, "jeg er bange for, at du ikke kan komme med; du har jo ingen Sko at saa paa, og vi har ikke Maad til at hjebe et Par nye."

Taus hørte den lille 9-aarige Pige paa Faderens forklaring, taus gif hun til Skolen og hørte paa Kammeraternes Tale om Festen. Men hun tænkte noget.

Da hun kom hjem fra Skolen, sagde hun til sin Fader:

"Kan Jesus ikke gjøre, hvad han vil?"

"No, han kan gjøre alle Ting." "Naar man beder om noget, faar man det saa ikke?"

"No, han har lovet, at den, der beder, faar!"

Stine nikkede fornøiet, og der skintede et Smil i hendes Line. Hun hede ud i Haven og gif hen i et Hjørne, hvor der stod et Guldetræ.

Ogjaa Faderen roste sig og gif ud i skjuffenet, hvor der stod et Vin-du aabent, hvorfra han kunde høre et se, hvad der foregik i Haven.

Hun saa da sit Barn boie Ansernde, og han hørte hende si: "Kjære Jesus, du er jo saa rig og kan gjøre alt, hvad du vil. Vil du ikke give mig et Par Sko, for jeg vilde saa gjerne med til Børnefesten, og Fader har ikke Maad til at give mig et Par." Hun standjvode, saa op og sagde: "Amen!" hvorpaa hun reiste sig lidt. Lidt efter saa hun aliter opad og sagde: "Du huffer jo nok, at Børnefesten skal være den 15.!"

Saa gif hun. Men til Manden i skjuffenet kom en skammelig rogende

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chillberg, Prae.; W. H. Pringle, V. Prae.; G. Lindberg, V. Prae.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamsen, Directors.

Lail. "Hvad kan nu ingen Sto faar, vil Guds lofter om Vanskerheds de alle blide vende forskonning?" tænkte han, og saa beskulerede han paa, om han da ikke paa en eller anden Maade kunde faa et Par Sto til sin Pige; men han sineede ingen Udvei.

Der gik nogle Dage, og Moderen blev mere og mere urolig, alt som Høst-Dagen nærmede sig, og samtidig mærkede hun Barnets Tillidsfulde Tro.

"Jeg kommer ogsaa med, og jeg faar et par nye Sto," lofte han. Børnernes Hjerter blev til en af sine Veninder. Denne Tillid bekjendte hendes Haanden, og hun maatte lægge sin Tro til frem for Gud og bede ham tage dem bort.

Hun fremtræde med Gud, og Kampen blev haard og alvorlig, indtil han kunde lægge Sagen helt i den Højstes Haand og lade alle Planer om selv at hjælpe med Hensynsløshed fare.

Dagen før Festen kom, det blev Middag, ja, næsten Aften, og endnu var der ingen Sto kommet. Det begyndte at lue i Vest, Aftenens Umpurificeret hvide Jorden, og Vestens hvide Past lagde sig som med et Sul.

Der fik ogsaa et Sul frem fra Wandens Vest, løst, langt, til Tønnen, den sorte, nageude Tønde, elide allet overlagte hans Skul, medens hans lille Pige nok saa tillidsfuldt med Smil i Siet sagde: "Nu kommer der snart fremmede."

Han vilde netop til at ryste paa Hovedet, men da hørtes der letfjædet udenfor, og Rabotonsens Tillidse gled forbi Vinduerne.

Hun tænkte ind, aabnede en Pakke, tog et Par Sto frem og sagde:

"Men Stine ikke kan passe dem? Hvis hun kan, saa kan hun faa dem; de er for hende jo alle."

Stine klappede i Hænderne af Glæde.

"Ja, ja, Stine, glæd dig nu ikke for tidlig, inden du ser, om Stoen passer," sagde Moderen.

"Ja, de gik!" sagde Børnet begejstret.

"Naa, det ved du da ikke endnu," mente Moderen.

"Jo, for Jesus vil ikke frænde et Par Sto, der ikke passer," sagde Børnet tillidsfuldt.

Hun laode ret, Stoen passede. Stine standse sig ud til hin Stig i Døren, medens de voksne derinde hørte deres Hoveder i Tak og Uledelse.

Rabotonsen gik glad hjem den Aften, for han vidste, at han var gaaet et Skridt for Jesus.

Husmandsfolkene var glade, for

de havde en Gave fra Jesus i Siet, R. N. i "Stemp."

Hvorledes en Sog blev læreret for sin Gæstgæstfærdighed.

Presten Schoner i Rumborg blev engang kaldt til en hys Stone, som var nær Døden, uden at forstaa det selv. Hun havde, som saa mange andre, vendret gennem Livet med de bedste Tanker om sig selv. Ständig havde hun bejagt Gudstjenesten og de kristelige Møder, ofte havde hun gaaet til Messer, var fort iagt nderst respektabel. Dermed var det da efter hendes Mening alt gjort som var nødvendigt til Salighed. Hun havde ikke gjerne gaaet og hørt Schoner, thi han prædikede ikke for gode Menneker, mente hun, men for Sønders. Og om mange af hans Tilhørere havde hun hørt ringe Tanker.

Da nu Schoner kom til den Syge begyndte hun straks at tale.

"Jeg maa først og fremst bede Dem, Hr. Pastor, ikke at betragte mig som en Søndersinde. De har ikke her nedig at tale om Sund og God. Jeg har ikke begaaet nogen væsentlig Sund. Jeg er opdraget i et gudfrygtigt hjem og har altid holdt mig til Forberne. Nub de skellige har jeg været god. Sao De ser, De behøver ikke at tale til mig om Sund og God. Det er ikke derfor jeg har ladet Dem kalde. Men sig noget til mig, som kan træffe mig i min Sygdom."

Da hun omgiver standse svarede Schoner ganske kort:

"Lidkelige Stone, som aldrig har gjort Sund. Tidtil har jeg bare tænkt en, som ikke vidste af Sund, Hæderen selv. Jeg for min Part maa nok tilstaa, at jeg er en stor Sønders, som ikke godt har at røse mig af."

Stinen sølte sig nok noget fristen af disse Ord derfor ledede hun Samtalen ind paa noget andet. Imidlertid had hun sin lille Plejedatter om at lægge en Dag paa Verbet, fordi hun vilde at Presten skulde drifte skaffe hys hende. Den lille vilde nu ogsaa gæstfæstlig tage Skuffen den ned fra Skranken. Men af, hun spag den, og den gik i Tusinde Stykker. Derover blev den ganske raskende og skændte, som det havde Skil.

"At ødeløgger hun," sagde hun. Men Børnet, som i Prestens Hæver alle saaledes vilde lade sig odumpe, svarede, at det ikke var sandt, for hun havde aldrig ødelagt noget.

"Nei, se mig til den Sognerse!" røvede Stinen. "Har du aldrig ødelagt noget! Ud med dig, bort fra

minn Pine, jeg taaler ikke din Sog. Presten maa nedstulde at jeg bliver saa vred; men det var min bedste Maade."

"Hvort Stone", svarede Presten. "Skulde det vel være ret for Gud at blive saa opirret for denne Sandes Skuld? Jeg vilde antie det for en stor Sund, om jeg havde høret mig ad og sagt som Dem nu."

"At ja, Hr. Pastor, vi er dog tvang Menneker. Jeg bliver jo ellers aldrig vred. Men denne gæstfæstige Hugen angrede mig ved sin Sognerlighed."

"Wer I da," svarede Presten. "Har ikke I paa samme Maade loiet for Guds Rand, da I sagde, I ikke havde gjort nogen Sund? Eller hvem er den Sogner? Gud som siger at et Mennekes Gjerke er ondt fra hans Ungdom af, eller I, som paastaar det modstætte om Eder selv? I er ligesom gæstfæstlig som Eder Plejedatter; i aner Eder for at være ganske frem, en Hæfset behøver I ikke!"

Disse Ord hørte hende. Hun begyndte at græde, og det kom i de 8 Dage, hun levede, til en grundig Svadstændelse med hende, som hun virkelig fik Trang til at tilgæve sig Guds Naade i Kristus.

(Fort. I. og II.).

Tomme Koller.

Spurgeon hurgie engang en

Koller: "Der, sig mig engang, min gode Mand, hvad skal det betyde? Vandet er der god Part i. Høstene gaar, men der er ikke stort paa Kollen."

"At, nei" var svaret, "det er der desværre ikke; men er Arbeidet end forjævet, saa er det dog bedre end at lade Kollen staa. Hvad vilde folk dog sige dertil? Jeg kan ikke holde ud at se den staa, det minder saa meget om dørlige Tider, og kendes er jeg saa vant til Varmen at jeg ikke kan sove, naar Kollen ikke gaar; det er jeg nu fædt og opdragt med."

"Jeg overvoiede," kløster Spurgeon, "Hvorledes man skulde lade dette, og som saa til det Resultat, al der er mange, som bønder efter denne Grundfætning; alle de, som besøger Gudstuglighedens Hjem uden at eie dens Bæler; alle de, som overnærer Gudstjenester og tager Del i de religiøse Ceremonier, uden at Offeret er med i det; alle Presten, der som prædiket, fordi det er Skil og Trang, alle Værere, der give Religionundervisning uden Lo — alle saadanne er tomme Koller, der kun maler „pro forma," forjævet. — Alden Guds Naad bliver der ikke udrettet noget i Guds Naad."

Tomme Koller! — Hvor er der dog mange af dem. Tro paa Guds Barmhjertighed uden at prøve sig selv for hans Naad, Gjerninger uden Tro, Religiositet, uden Sand-

Abonner paa "Pacific Herald" Koster bare 75c pr. Aar. "Herold" udkommer hver Uge og bringer dig ophyggeilig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder. Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter. Send os en ny Abonnement nu straks. Benyt følgende Seddel: Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herold" fra Navn ..... Adresse ..... Gammel Ny Abonnent. Arbødigst, Navn.....

Jeg har ogsaa lidt decet paa en Anap, og saa kom der alligevel ikke Pus i Porten i den elektriske Lampe. Da sagde jeg ikke: „Det er noget Brøst med den Elektricitet. Hvorledes skalde der ogsaa komme Pus op i Loftet, naar jeg drøier paa den Anap?“ Men jeg sagde: „Saa, nu er der igjen Mudder i Vedningen, vi maa sende Gud efter en Elektricitet.“

Og naar vi holder og ikke faar, saa er det i Regelen fordi der er noget i Vejen end Vedningen. Da skal vi prøve os lidt, og oftest vil vi finde, at Vænnen Gud er rigtig nok, men Hællen kan nos os.

Der er heller ikke sagt, at vi faar Strafs, hvad vi beder om. Hvert haar paa Porten, til den springer op, saa ligger i alle Stierne, til vi finder Huset Herre, saa bede han, til han giver os. Men ingen Væn var forlænges, thi da vi banket, st af Vænnens Rod til at søge, og da vi søgte, fandt vi Vænnens Rod til at bede, indtil vi st.

Og naar Guds Barn ser tilbage over sit Liv og prøver efter, hvor mange Væner lidt om rene Uheldigheder — de har faaet opfuldt, saa er det aldeles forbausende, hvor mange det i Virkeligheden er. Prøv selv!

(Oft. Heard i „Sun.“)

Arbejdet.

Derom Berden skal frelles, maa det blive glemme dig og mig og Kristne i sin Mindeklæbe; vi maa være de Udslæber med hvilke Gud kan realisere sin Frelses Plan. Frelse faar alle med fra Thæerne som Mægt over Retfærdige og Retfærdi-

ge. Det kommer til Vænnens paa samme Maade, som Baudet først ind i Gulene gennem Vedningen, Sandhedens og Kæmper. Vi bruger saa meget decet, som vi suffer, og slæber bort en del Del mere end vi bruger — men det kommer tilfulde til os gennem Bibelen og Kæmper, som Gud har givet os. Ordet og Sakramenterne er Baudet, Kirken Bøstet, Prester og Lærere, alle Guds Ords Forkyndere er de Rør, gennem hvilke den frelsende Sandhed naar til Sjællene og Vænnens Hæfterne.

Da Forsoningsværket holdt paa at fuldføres fandt han, om hvem Verdens Gud direr sig, til sig en anden Hof Vænnens. Hvert af alle blev han deres Frelser. Han blev Frelse paa deres Sjæfter; faldt dem med Sandhed; blev for dem Veien, Sandheden og Veiet; gjorde dem til Beholdere og Alder, og sendte dem saa ud for at bringe Veiets Sand til døende Vænnens. For Evangeliet har taget Pølle i et Vænnensbælte og det ter faar blive Guds Krist til Frelse, er det forlænges at vent; det skal nos til den sorige Vænnens med sin frelsende Maade. Et forrettet Arbejde er blevet udført af Vænnens, men det er ikke nok at udbringe Bibelen; den menneskelige Virksomhed behøves som en Sjæfter. Verden vil ikke blive frelst, selv om der ryger Bibelen fra Himlen, Sandheden maa prædikes. — Vi frelles først selv og dernæst bliver vi ved en naturlig og nødvendig Tilstande Udslæber i Guds Haand for andre Frelse. — Vi kan læse godt forlænges at læse en Aps som at bindre et Kristne, der har lært at frende Vedningen af Frelsen, fra at

tage en levende Interesse i andres Frelse. Da Andreas havde fundet Messias gik han straks og forkyndte Jilij hvad han havde fundet. Saaledes maa det blive for alle, for hvem Kristus i Sandhed er blevet oplyst som Frelseren. Hvert selv med Guds Maade blive frelt — saa hjælpe til at bringe Frelsens Bud til andre — det venter og forlanger Hædren af os, sine Barn. — For Gud givet os til Overflod, men vi forlænges at dele med vore Vænnens — vil det alligevel snart lærer ud i vore Sjæfter.

(„Dymlis.“)

Praktisk Religion.

Jeg giver ikke meget for din Religion, medmindre den kan løse, Lampen tæler ikke, men den skinner; se forlænges deres ingen Trommer eller Gongonger, og dog er deres værdige Pus jævnlig for Sjællene langt udover Baudet. Lad derfor dine Sjæfter løse og bevise din Religion. Lad dit Livs fornemste Værdien blive oplyst ved al din Lybærel, og da vil den visjelig blive lybende.

Rives ikke.

Det fortæller, at engang — for for Solopgang — som to Mand i Trætte om, var hilstet Sted af Himlen Solen først vilde komme tillyse. De blev saa oplystede derover, at de begyndte at flaa og slog Himlen saa flent i Kuglet, at da Solen lod op, kunde ingen af dem se den.

Saaledes gives det Hoff, som vedbliver at flaa om Himlen, indtil de udelyses derfra, og end flere, som rives om delvede, indtil de kommer lige derind.

Guds Sjærlighed.

Guds Sjærlighed bliver hos eder, om alt forgaar. Hans Sjærlighed er en trosfæll, og udholdende Sjærlighed, — en Sjærlighed der aldrig oplyser. Og om I lader mere søle — aa, han vedbliver at elske eder; under Duskhed, under Storm, under Lørded; han elsker eder stedse og beständig i samme Maal.

Forsøbt dog hvilken Trøst, hvilken Kærlig der der i denne Værlighed. Saa hav eder Døst i denne Afendgjerning: „Han elsker os!“ og han den vedblivende deci under alle Omstændigheder, under Overflod, som under Mangler paa anandelige Rødder eller Hæfter.

Strammacher.

Dr. G. Quælli er tilfjættet sine nye Kontorer i „Fideliby Building“ paa 11te og Broadway, 8de Etage

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

DO IT RIGHT
 That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
 Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Luthersk Bøkmisjon, Bergen, Norge, atleder gratis Andagtsbøger, kræ stillege Fortællinger og Sangs. Ialt adelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

P. Oscar Storlie & Co
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

S. T. Larsens Pharmacy
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct

Johnson & Son
 Parkland, Wash.
Groceries - Hay
Feed
and Hardware
 Tel. Madison 173-J 5.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Spæcielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

“Fully accredited by the University of Washington.”

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.